

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 52EK/448/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118242033
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Kriš
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6118242033.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: USS SK s.r.o., IČO: 47 355 255, so sídlom Kunov 232, 905 01 Senica, právne zast. JUDr. Peter Bartoš, advokát, Kollárovo námestie 9, 811 06 Bratislava - Staré Mesto, proti povinnému: O. U., D.. XX. XX. XXXX, H. N. S. D. W. XXX, XXX XX S. D. W., právne zast. Advokátska kancelária Mihalda, Valach, Kišac, s.r.o., IČO: 36 663 051, so sídlom Gogoľova 18, 852 02 Bratislava, o vymoženie 13 149,17 Eur s prísl., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Martin Dobrodenka, so sídlom exekútorského úradu Blahova 13, 909 01 Skalica, pod. sp. zn. EX 396EX 200/18, rozhodujúc o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

II. Oprávnený má voči povinnému n á r o k na náhradu výdavkov na zastupovanie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 183,34 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica poveril dňa 29. 03. 2018 súdneho exekútora JUDr. Martin Dobrodenka, so sídlom exekútorského úradu Blahova 13, 909 01 Skalica, IČO: 42 293 847 (ďalej len „súdny exekútor“) vykonaním exekúcie na vymoženie 13 149,17 Eur s prísl., na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - rozhodcovský rozsudok vydaný Ing. Miloš Valach, ad hoc rozhodcom rozhodcovského súdu pod sp. zn. RD/224/2017 zo dňa 27. 10. 2017.

2. Povinný sa prostredníctvom právneho zástupcu v zmysle predloženej plnej moci zo dňa 11. 05. 2018 podaním označeným ako návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 22. 05. 2018, domáhal zastavenia exekúcie podľa §61k ods.1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), a to z dôvodu, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. V odôvodnení návrhu povinný uviedol, že exekučné konanie začalo na podklade exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku č.k. RD/224/2017 zo dňa 27. 10. 2017 vydaného Ing. Milošom Valachom, rozhodcom. Povinný dňa 18. 12. 2017 podal na súd žalobu o zrušenie exekučného titulu spolu s návrhom na odloženie vykonateľnosti exekučného titulu, ktorá vec je v súčasnosti vedená Okresným súdom Bratislava V. Povinný z uvedeného dôvodu s odôvodnením tohto návrhu odkázal na priloženú žalobu (dôkaz - žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku spolu s návrhom na odloženie vykonateľnosti zo dňa 18. 12. 2017). Povinný už v podanej žalobe poukazuje, že medzi spoločnosťou Liptai - STAVMAT s.r.o., ktorá objednávala tovar právneho predchodcu oprávneného (konateľom spoločnosti Liptai - STAVMAT s.r.o. bol povinný) nedošlo k uzatvoreniu písomnej rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská doložka nikdy nebola uzatvorená medzi povinným a právnym predchodcom oprávneného. Povinný ďalej uviedol, že je toho názoru, že exekučný titul, ktorý vydal ad hoc rozhodca bez toho, aby bola založená právomoc rozhodcovského rozsudku, je nulitným právnym aktom bez schopnosti privodiť pre povinného nepriaznivé právne následky. Povinný poukázal na uznesenie KS Trenčín pod sp. zn. 6 CoE/75/2017.

Povinný navrhol súdu, aby súd v zmysle § 61k a nasl. Exekučného poriadku vydal rozhodnutie, ktorým exekúciu na majetok povinného zastaví.

3. Oprávnený sa prostredníctvom právneho zástupcu k návrhu povinného vyjadril dňa 30. 05. 2018 nasledovne. Námietky povinného v jeho návrhu na zastavenie exekúcie z 22. 05. 2018 sa netýkajú dôvodov uvedených v ustanovení § 61k Exekučného poriadku. Povinný neuviedol žiaden relevantný dôvod, ktorý umožňuje exekučnému súdu zastaviť exekúciu, a ktorý je definovaný v § 61k a), b), d) Exekučného poriadku. Uvedený exekučný titul nie je zrušený a nie je odložená jeho vykonateľnosť. Preto neexistuje žiaden zákonom a judikatúrnou praxou predpokladaný dôvod pre zastavenie exekúcie. Exekučný súd nie je v žiadnom prípade odvolacím súdom voči samotnému rozhodcovskému rozsudku a nemôže byť akýmkoľvek dôvodom pre uplatnenie námietok v exekúcii. Oprávnený ďalej reagoval na špekulatívne a máťúce hypotézy povinného. Ním predložené uznesenie KS v Trenčíne sp. zn. 6 CoE/75/2017 sa týka rozhodcovského konania a rozhodcovského rozsudku vydaného pred rokom 2015. Z toho dôvodu je toto rozhodnutie nepoužiteľné. Od 01. 01. 2015 prišlo k zásadnej novelizácii zákona č. 244/2002 Z. z. , k oddeleniu spotrebiteľskej arbitráže do samostatného zákona č. 335/2014 Z. z. a naviazaniu nespotebiteľskej arbitráže na Modelový zákon UNCITRAL Model Law on International Commercial Arbitration v znení zmeny z roku 2006. Od 01. 01. 2015 v zákone č. 244/2002 Z. z. zrušené ustanovenie § 45 a tým nie je umožnené exekučnému súdu akokoľvek preskúmať nespotebiteľské rozhodcovské konanie. Nemá akúkoľvek právomoc meritórne a procesne preskúmať (vrátane zisťovania existencie rozhodcovskej zmluvy) rozhodcovský rozsudok (rozhodcovské uznesenie) a je takýmto rozhodnutím v celej miere viazaný. Nespotebiteľské rozhodcovské rozhodnutie je od 01. 01. 2015 pre exekučný súd vždy vecou rozhodnutou - re iudicata. Podľa § 35 zákona 244/2002 Z. z. doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Rozhodcovský súd mal nepochybniteľnú arbitrabilitu v rozhodcovskom konaní v rozhodcovskom konaní RD/224/2017 voči bývalému konateľovi spoločnosti Liptai - STAVMAT s.r.o. Fyzická osoba, ktorá koná v rámci podnikania alebo funkčného vzťahu k obchodnej spoločnosti, zodpovedná za záväzky obchodnej spoločnosti a nepovažuje sa za spotrebiteľa. Oprávnený si nedokázal vymôcť svoju pohľadávku z majetku spoločnosti Liptai - STAVMAT s.r.o., nakoľko táto bola prevedená na bieleho koňa. Oprávnený poukázal na Uznesenie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 1/2018 - 8, Uznesenie Súdneho dvora sp. zn. C 74/15, Uznesenie NS SR z 31. 10. 2011 pod sp. zn. 5SŽi/6/2011. Exekučný súd za žiadnych okolností nesmie preskúmať meritórnu stránku rozhodcovského rozsudku. Správnosť skutkových zistení alebo právneho posúdenia je vylúčená zo súdneho prieskumu aj v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku a o to viac musí byť vylúčená v exekučnom konaní. Exekučný súd ďalej nesmie skúmať, či rozhodcovský rozsudok vykazuje niektorú z väd, ktoré sú dôvodom na zrušenie na základe námietky účastníka. Exekučný súd tak nesmie preskúmať existenciu rozhodcovskej zmluvy, ako ani prekročenie právomoci rozhodcovského súdu. Takisto nie je oprávnený preskúmať procesné vady rozhodcovského konania, ktoré účastník mohol uplatniť žalobou podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z. z. (zákon o rozhodcovskom konaní Gyárfáš/Števček a kol str. 610). Oprávnený v tejto súvislosti ďalej poukázal na Uznesenie ÚS SR II. ÚS 19/2016-40 z 15.06.2016, Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoE/115/2015, Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 44Ek/74/2017, 59Ek/80/2017, 23Ek/56/2017, Uznesenie Okresného súdu Michalovce pod sp. zn. 23Er/248/2016, 24Er/369/2016, Uznesenie Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 48Er/302/2016, rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 24Csr/3/2016. Oprávnený taktiež uviedol, že povinný zmeškal 60 - dňovú hmotnoprávnu lehotu podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku na kauzálne príslušný súd. Povinný uvádza, že podal svoju žalobu na Krajský súd v Bratislave, ale tento súd nie je kauzálne príslušným súdom, a preto sa jeho žalobou nemôže zaoberať. Zmeškania hmotnoprávnej lehoty podľa § 41 zákona č. 244/2002 Z. z. vždy vedie k zamietnutiu žaloby. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 24 Csr/2/2016. Oprávnený k svojmu vyjadreniu k návrhu povinného na zastavenie exekúcie pripojil - Uznesenie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 1/2018 - 8, Uznesenie Súdneho dvora sp. zn. C 74/15, Uznesenie NS SR pod sp. zn. 5Ndc 10/2016, Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 44Ek/74/2017, 59Ek/80/2017, 23Ek/56/2017, Uznesenie Okresného súdu Michalovce pod sp. zn. 23Er/248/2016, 24Er/369/2016, Uznesenie Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 48Er/302/2016, zákon o rozhodcovskom konaní Gyárfáš/Števček a kol., rozsudok Okresného súdu Bratislava V. pod sp. zn. 24Csr/2/2016, sp. zn. 24Csr/3/2016. Oprávnený žiadal, aby súd návrh povinného zamietol ako nedôvodný v celom rozsahu, a aby zaviazal povinného na náhradu trov právneho zastúpenia.

4. Súdny exekútor sa svojim podaním označeným ako predloženie návrhu na zastavenie exekúcie k spisovej značke 52Ek/448/2018 zo dňa 04. 06. 2018 v zmysle § 61k ods. 5 Exekučného poriadku predložil návrh povinného rade na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného. Do spisu súdneho exekútora bol dňa 22. 05. 2018 právnym zástupcom povinného doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa ustanovenia §61k a nasl. Exekučného poriadku. Dňa 23. 05. 2018 bol vyzvaný právny zástupca oprávneného na vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Dňa 30. 05. 2018 doručil právny zástupca oprávneného do spisu súdneho exekútora vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Súdny exekútor zo zastavením exekúcie nesúhlasil. Navrhol súdu, aby návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Súdny exekútor k návrhu povinného na zastavenie exekúcie priložil ako dôkaz - upovedomenie o začatí exekúcie vrátane doručenky.

5. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

6. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

7. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

8. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

9. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku, rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

10. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

11. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

12. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

13. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony

právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

14. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

15. Podľa § 13a ods. 2 Vyhlášky, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

16. Súd mal za preukázané, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonnej lehote, čím bola splnená zákonná podmienka na posudzovanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom. Súd sa oboznámil s obsahom spisu, s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a s vyjadrením oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie. Súd dáva do pozornosti tú skutočnosť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto sa nezaoberal všetkými tvrdeniami povinného, nakoľko súd tieto nepovažoval za rozhodné pre posudzovanie jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Súd na základe zistených skutočností konštatuje, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný.

17. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namietal právomoc rozhodcovského súdu - ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha rozhodovať v danej veci, nakoľko nedošlo k platnému uzavretiu rozhodcovskej zmluvy. Súd po preskúmaní rozhodcovského rozsudku RD/224/2017 mal za preukázané, že sa v danom prípade nejedná o rozhodcovský rozsudok vydaný na podklade spotrebiteľskej zmluvy, pretože rozhodcovský rozsudok bol vydaný na podklade obchodno - záväzkového vzťahu, titulom náhrady škody voči bývalému konateľovi Liptai - STAVMAT s.r.o., ktorý nekonal s odbornou starostlivosťou, a tak svojím konaním spôsobil oprávnenému škodu. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012: „Pokiaľ sa rozhodcovské konanie týka sporu z iného než spotrebiteľského právneho vzťahu, ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní, ktoré umožňujú účastníkovi tohto konania, aby namietal nedostatok právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 21 ods. 2) a aby žalobou podanou na príslušnom súde sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 40 ods.1 písm. c/), vylučujú skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní. V tých ustanoveniach sa totiž premieta klasická rímska právna zásada (princíp) „vigilantibus iura scripta sunt“ („práva patria bdelym“ alebo „nech si každý stráži svoje práva“ alebo „zákony sú spísané pre bdelych“). Nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných než spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní, pretože inak by tieto ustanovenia strácali zmysel.“ Teda v zmysle vyššie uvedeného exekučný súd nie je oprávnený skúmať platnosť, resp. existenciu rozhodcovskej zmluvy v sporoch nespotebiteľského charakteru. Nakoľko zákon o rozhodcovskom konaní poskytuje účastníkovi takéhoto konania možnosť podať na príslušný súd žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, je týmto vylúčená možnosť skúmať právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní. Premieta sa tu totiž klasická rímska zásada „práva patria bdelym“.

18. Súd taktiež poukazuje na to, že v rozsahu nespotebiteľskej arbitráže bol vypustený § 45, pričom podľa dôvodovej správy sa „posilňuje úloha strán na úkor súdnej ingerencie“ a „účastníci konania sa musia v prvom rade chrániť svoje práva prostredníctvom žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku“ (dôvodová správa k zákonu o rozhodcovskom konaní). Súd v tejto súvislosti poukazuje taktiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 3 M Cdo 11/2010 ktorý vyslovil, že: „....Vzhľadom na to, že právoplatný rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako rozsudok všeobecného súdu, účinky rozhodcovského rozsudku majú ten dôsledok, že exekučný súd musí s takýmto rozsudkom nakladať rovnako ako s rozsudkom všeobecného súdu. V opačnom prípade by porušil zásadu rovnocennosti a neprípustne uplatnil rozdielny procesný postup v prípade, ak oprávnený uplatňuje svoje právo na

základe exekučného titulu vydaného všeobecným súdom a iný prístup, ak oprávnený uplatňuje svoje právo na základe exekučného titulu vydaného v rozhodcovskom konaní. Konkrétne to teda znamená, že rozsudkom rozhodcovského súdu je exekučný súd viazaný rovnako, ako je viazaný rozsudkom všeobecného súdu.

19. Samotné podanie návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku spolu s návrhom na odklad vykonateľnosti nie je dôvodom na zastavenie exekúcie. Podľa § 40 zákona o rozhodcovskom konaní podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku nemá odkladný účinok, čo znamená, že predmetné rozhodnutie je riadnym exekučným titulom v zmysle § 45 Exekučného poriadku, na podklade ktorého možno viesť exekúciu. Napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva naďalej právoplatný, a to až do času, kým súd právoplatne nerozhodne o jeho zrušení. Súd je viazaný len právoplatným rozhodnutím súdu, ktorým bol zrušený exekučný titul, resp. ktorým bolo rozhodnuté o odklade jeho vykonateľnosti.

20. Na základe vyššie uvedeného, súd dospel k záveru, že povinný sa vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neopiera o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden zo zákonných dôvodov zastavenia exekúcie, teda je nedôvodný, a preto ho v zmysle § 61I ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

21. Právny zástupca oprávneného si vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia súvisiace s vyjadrením oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 183,34 Eur, t.j. jeden úkon právnej služby v polovičnej sadzbe - vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie vo výške 143,57 Eur a režijný paušál vo výške 9,21 Eur + 20% DPH vo výške 30,56 Eur). Nakoľko súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a zaviazal povinného, aby nahradil oprávnenému výdavky na zastupovanie v súvislosti vyjadrením oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 183,34 Eur. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd vydá dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie pre povereného súdneho exekútora.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.
Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.